

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda M. H., te Lj. P., zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja M. H. iz Z., Y. d.o.o. iz Z., i E. d.o.o., iz Z., koje zastupa opunomoćenica I. J., odvjetnica iz Odvjetničkog društva H. d.o.o. u Z., protiv tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, Zagreb, Miramarska 24b, kojeg zastupaju opunomoćenici I. V. i K. B., radi preuzimanja društva, 6. travnja 2016.,

p r e s u d i o j e

- I. Poništava se rješenje Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, Klasa: UP/I 976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01-77-771-15-7 od 4. rujna 2015.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 30 dana od dostave presude donese novu odluku.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, Klasa: UP/I 976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01 -77-771-15-7 od 4. rujna 2015. utvrđuje se da je za Y. d.o.o., M. H. i društvo E. d.o.o. dana 24. studenog 2014. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva X. d.d. S. (točka 1. izreke). Istim rješenjem nalaže se tužitelj ima da u roku od 30 dana od primitka ovog rješenja podnesu Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (točka 2. izreke), te da će se rješenje objaviti na internetskoj stranici Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (točka 3. izreke).

Odluku tuženika tužbom osporavaju tužitelj i M. H. iz Z., Y. d.o.o. i E. d.o.o. (dalje u tekstu: E.), koja je zaprimljena pod poslovnim brojem UsI-..., te tužitelj i N. d.o.o., D. d.o.o. i H. Š. iz Z., a taje tužba zaprimljena pod poslovnim brojem UsI-...

Rješenjem suda poslovni broj: UsI-... od 15. prosinca 2015. navedene tužbe su spojene, radi provođenja jedinstvenog postupka, dok je posebnim rješenjem suda poslovni broj: UsI-... od 14. ožujka 2016. odbačena tužba tužitelja N. d.o.o., D. d.o.o. i H. Š. iz Z. (točka I. izreke), uz utvrđenje da se spor nastavlja u odnosu na tužitelje Y. d.o.o., M. H. i E. (točka II. izreke).

Tužitelj i M. H., Y. d.o.o. i E. osporavaju odluku tuženika iz svih zakonom dopuštenih razloga navodeći daje pogrešno stajalište tuženika da nisu ispunjeni uvjeti za korištenje iznimaka od obveze objave ponude za preuzimanje, propisane odredbom članka 14. stavak 1. točke 6. i 15. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (ZPDD). Tužitelj i smatraju da je obrazloženje osporenog rješenja formalističko i nezakonito, nastalo uslijed apsolutno bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U nastavku tužbe tužitelj i iznose slijed radnji i postupaka koji su prethodili donošenju osporenog rješenja, ukazuju na nelogičnosti i nezakonitosti u odlukama donesenima povodom tih postupaka, a sve dokumentiraju kronološki priloženom dokumentacijom: od izjave o ustupu tražbine od 25. rujna 2014. do donošenja odluke u postupku predstečajne nagodbe za E.

Ističu da je društvo Y. d.o.o. nakon cjelokupno provedenog i opisanog postupka predstečajne nagodbe posredno steklo i dionice društva X. d.d., slijedom čega je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje u tekstu: HANFA) pozvao Y. d.o.o. da dostavi očitovanje o tome koliki udjel u temeljenom kapitalu društva E. drži i zašto nije po nastanku obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva dostavio obavijest, o čemu se navedeno društvo očitovalo podnescima od 6. prosinca 2014., 17. prosinca 2014. i 27. siječnja 2015. a u kojima se pozvalo na primjenu iznimaka predviđenih člankom 14. stavkom 1. točkom 6. i 15. ZPDD-a u vezi s posrednim stjecanjem dionica Ciljnog društva, a temeljem neposrednog

stjecanja poslovnog udjela koji daju 90% članskih prava predstečajnom dužniku E., te je posebno ukazalo na odredbu članka 46. stavka 8. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje u tekstu: ZFPPN) koja je *lex specialis* u odnosu na ZPDD i koja propisuje da stjecatelji dionica dužnika nisu u obvezi objaviti ponudu za preuzimanje. Temeljem navedenih i tuženiku dostavljenih očitovanja HANFA je donijela zaključak 19. lipnja 2015. Klasa: UP/I-976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01-770-771-15-3 te zapisnik o provedenom postupku posrednog nadzora Klasa: UP/I-976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01-770-771-15-2, na koji su tužitelj i izjavili prigovor.

Tužitelj i navode da je u odnosu na podnesene prigovore tuženik donio tužbom osporeno rješenje, koje se temelji na tumačenju odredbi ZPDD-a te odredaba ZFPPN-i pri čemu se, kako navode tužitelji, u potpunosti zanemaruje točka 6. uvodnog dijela Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. i intencija zakonodavca navedena u prijedlogu Izmjena Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz rujna 2012., a ulazi se u tumačenje odredbi ZFPPN-a, za što HANFA nema zakonsku ovlast. Nadalje, tužitelji navode kako tuženik u potpunosti zanemaruje dokaze iz kojih proizlazi da je preduvjet provođenja restrukturiranja E. bilo pretvaranje tražbina H. u iznosu od 137.875.285,00 kn u temeljni kapital društva E. te daje prenošenje navedenih tražbina na Y. d.o.o. bio glavni preduvjet da se društvu E. omogući provođenje i izvršavanje predstečajne nagodbe, pri čemu tuženik nije uzeo u obzir niti navode E. kojima se ukazuje da bi obvezivanje E. na objavu ponude za preuzimanje Ciljnog društva ugrozilo nastavak poslovanja E. te utjecalo na uspješno ispunjenje obveza prema zaposlenicima i vjerovnicima iz predstečajne nagodbe. Tužitelji smatraju da za zaključak tuženika da se svrha predstečajne nagodbe društva E. mogla postići i drugim mjerama financijskog restrukturiranja koji stoje na raspolaganju strankama predstečajne nagodbe, a ne stjecanjem poslovnih udjela u društvu E., čime je došlo do posrednog stjecanja dionica Ciljnog društva, nema argumentiranog obrazloženja niti su navedeni razlozi zbog kojih tuženik smatra da su činjenice navedene u Planu financijskog i operativnog restrukturiranja netočne.

Tužitelji nastavno citiraju odredbe članka 14. stavka 1. točke 5., 6. i 15. ZPDD-a te članka 46. stavka 8. ZFPPN-a, navode kako su zakonski tekstovi citiranih odredbi potpuno različiti te ne reguliraju istu pravnu situaciju na identičan način, a tuženik u obrazloženju rješenja tumači te odredbe kao razlog donošenja rješenja kojim se utvrđuje da za tužitelje nije ispunjena pretpostavka za korištenje navedenih iznimaka od obveze objave ponude za preuzimanjem, dakle tuženik ulazi u područje tumačenja odredbi ZFPPN-a za koje nema zakonsku ovlast.

Tužitelj i predlažu da sud oglasi ništavim, podredno poništi rješenje tuženika u cijelosti.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi daje prijedlog tužitelja za oglašavanje ništavim rješenja od 4. rujna 2015. u cijelosti neosnovan, budući nisu ispunjene zakonske pretpostavke za oglašavanje rješenja ništavim propisane člankom 128. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (dalje u tekstu: ZUP). Ističe da svaka obveza objavljivanja ponude za preuzimanje određenog ciljnog društva (pa tako i Ciljnog društva) nastaje *ex lege*, i to tako što fizičke i/ili pravne osobe stjecanjem dionica s pravom glasa ciljnog društva (samostalno ili posredstvom osoba s kojim zajednički djeluju) prijeđu zakonom propisani prag koji im omogućuje stjecanje kontrole nad predmetnim ciljnim društvom. Dakle, nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva za određenog subjekta posljedica je njegovih investicijskih odluka odnosno investicijskih odluka onih osoba s kojima isti zajednički djeluje (u smislu odredbi ZPDD-a), pa je samim time jasno daje upravni akt koji tuženik donosi u okviru svojih nadzornih ovlasti (točka 1. izreke rješenja od 4. rujna 2015.) deklarativne naravi, a ne konstitutivne naravi. Tuženik nadalje navodi daje o obavljenom nadzoru i utvrđenom činjeničnom stanju sastavljen zapisnik Klasa: UP/I 976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01-770-771-15-2 od 19. lipnja 2015. koji je uredno dostavljen tužiteljima, a da je pri donošenju rješenja od 4. rujna 2015. pravilno primijenio odredbe ZUP-a i ZPDD-a te je u postupku koji je prethodio donošenju istoga točno i potpuno utvrdio činjenično stanje, izveo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te pravilno primijenio relevantne zakonske odredbe, pri čemu je detaljno i razložno objasnio činjenično stanje, te se očitovao o razlozima neprihvatanja prigovora tužitelja.

Pored navedenog, tuženik navodi da je člankom 46. stavkom 8. ZFPPN-a propisano kako stjecatelji koji u postupku predstečajne nagodbe steknu dionice dužnika nisu obvezni objaviti ponudu za preuzimanje, a da je u postupku nesporno da je društvo E. nagodbeni dužnik, a ne Ciljno društvo. Svrha iznimaka od obveze preuzimanja propisanih ZFPPN-om i ZPDD-om je ne obvezivati stjecatelje dionica dužnika u postupku predstečajne nagodbe na objavljivanje ponude za preuzimanje dužnika i operativno upravljanje dužnikom, jer je cilj postupka predstečajne nagodbe provesti financijsko i poslovno restrukturiranje dužnika mjerama navedenim u planu predstečajne nagodbe, u skladu s odredbama ZFPPN-a, a posredno i restrukturiranje društava u njegovom vlasništvu. Vidljivo je da su iznimke od

obveze objavljivanja ponude za preuzimanje prilikom uvođenja u pravni sustav Republike Hrvatske bile sadržajno u bitnome identične. Navedenim iznimkama se oslobađaju od obveze preuzimanja vjerovnici Ciljnog društva u smislu ZPDD-a te vjerovnici nagodbenog dužnika u smislu ZFPPN-a. Međutim, kako bi se izbjegle eventualne nejasnoće oko tumačenja odredbi ZPDD-a i ZFPPN-i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj: 148/13.), koji je stupio na snagu 15. prosinca 2013., nadopunjena je iznimka od objavljivanja ponude za preuzimanje tako da bude jasno da se ova iznimka primjenjuje isključivo ako su dionice Ciljnog društva, koje je nagodbeni dužnik u postupku predstečajne nagodbe, stečene u skladu s planom financijskog i operativnog restrukturiranja toga društva. Dakle, stjecatelj na kojeg se primjenjuje ova iznimka mora sudjelovati u mjerama iz plana financijskog restrukturiranja nagodbenog dužnika koje su predviđene člankom 44. ZFPPN-a. Raščlambom navedenog, vidljivo je da zbog navedenih odredbi ukoliko dionice E. stjecatelj stječe u postupku predstečajne nagodbe, u skladu sa planom financijskog i operativnog restrukturiranja utoliko je stjecatelj ovih dionica oslobođen za preuzimanje društva E. U postupku je također utvrđeno da Ciljno društvo nije bilo nagodbeni dužnik pa se ni u kojem slučaju ne može ni primijeniti iznimka iz ZPDD-a ili podudarna odredba ZFPPN-a. Tuženik nadalje navodi da se u obrazloženju rješenja od 4. rujna 2015., a suprotno navodima tužbe, razložno navodi kako bi široko tumačenje odredbe članka 14. stavka 1. točke 6. ZPDD-a predstavljalo opasan presedan, stvorilo prostor za moguće manipulacije i zlouporabe, te omogućilo stjecateljima dionica/udjela nagodbenih dužnika u predstečajnim nagodbama, a koji imaju kontrolni udjel u drugim društvima čije su dionice uvrštene na uređeno tržište, preuzimanje navedenih društava bez obveze objave ponude za preuzimanje, stoje protivno ZPDD-u.

Tvrđnje tužitelja kako temeljem članka 79. ZFPPN-a E. niti ne smije objaviti ponudu za preuzimanje Ciljnog društva jer davanje iste nije predviđeno Planom, tuženik smatra neutemeljenima, jer je dužnik dužan osigurati da sve mjere financijskog restrukturiranja iz plana financijskog restrukturiranja pod kojima su vjerovnici prihvatili predstečajnu nagodbu budu provedene u rokovima određenim za njihovu provedbu, što ne znači da istovremeno dužnik ne smije ili ne mora izvršavati svoje ostale zakonske obveze koje nisu bile navedene u planu financijskog restrukturiranja, a sve u skladu sa člankom 17. ZFPPN-a.

Zaključno u odgovoru na tužbu tuženik navodi kako u postupku nije sporno da je dana 24. studenog 2014. upisom u Sudski registar promjene člana društva E., odnosno posrednim stjecanjem 95,46% dionica Ciljnog društva s pravom glasa od strane društva Y. d.o.o., u skladu s odredbom članka 9. stavka 1. ZPDD-a, za društvo Y. d.o.o., a u vezi s odredbama članka 5. stavka 3. i 4. ZPDD-a i za M. H. i E. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva. Time je, u skladu s odredbom članka 9. stavka 3. ZPDD-a, navedenim osobama nastala i obveza da o istome bez odgode obavijeste Agenciju te u propisanim rokovima provedu ponudu za preuzimanje Ciljnog društva.

Tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 4. travnja 2016. proveo usmenu i javnu raspravu na koju je pozvao stranke spora te je time istima dao mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima protivne stranke te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koji su predmet ovog upravnog spora, sukladno članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14.), uz prisutnost javnosti.

Na navedenoj raspravi stranke spora u bitnome iskazuju kao u tužbi odnosno odgovoru na tužbu. Tuženik je u spis i za protivnu stranu predao slijedeću dokumentaciju: obavijest M. H. o namjeri objavljivanja ponude za preuzimanje trgovačkog društva X. d.d., ponudu za preuzimanje društva X. d.d. uz popratne dopise naslovljene na Z. d.d. te rješenje tuženika Klasa: UP/I-976-02/16-02/01, Urbroj: 326-01-770-772-16-8 od 04. ožujka 2016. kojim se M. H. odobrava objavljivanje ponude za preuzimanje društva X., sve u prilog navodima da je za društvo E. moguće izvršiti ponudu za preuzimanje, pozivom na odredbe članka 7. ZPDD-a.

Tužitelji na navedenoj raspravi suglasno iskazuju da je M. H. dao ponudu za preuzimanje te ističu da u toj ponudi ponuditelj djeluje zajednički s društvom E. i K., a ne i sa društvom Y. d.o.o.

Radi ocjene zakonitosti osporenog rješenja sud je proveo dokazni postupak na način daje izvršio uvid u sudski spis, te uz odgovor na tužbu dostavljeni spis tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, prema slobodnom uvjerenju, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev osnovan.

Sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima sud odlučuje u granicama tužbenog zahtjeva, ali nije vezan razlozima tužbe (stavak 1.), dok na razloge ništavosti pojedinačne odluke i

ništetnosti upravnog ugovora pazi po službenoj dužnosti (stavak 2.).

Razlozi ništavosti pojedinačne odluke propisani su odredbama članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09, dalje: ZUP), pa je tako određeno da će se rješenje oglasiti ništavim: ako je doneseno u stvari iz sudske nadležnosti, ako je doneseno u stvari o kojoj se ne može rješavati u upravnom postupku, ako njegovo izvršenje nije pravno ili stvarno moguće, ako se njegovim izvršenjem čini kazneno djelo, ako je doneseno bez prethodnog zahtjeva stranke, a na koje stranka naknadno izričito ili prešutno nije pristala i ako sadržava nepravilnost koja je po izričitoj zakonskoj odredbi razlog za ništavost rješenja.

U konkretnom predmetu sud nije utvrdio postojanje razloga radi kojih bi osporeno rješenje tuženika valjalo oglasiti ništavim.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi daje na temelju ovlaštenja iz članka 47. ZPDD-a tuženik proveo postupak posrednog nadzora nad stjecanjem i otpuštanjem dionica ciljnog društva X. d.d., o čemu je sastavljen zapisnik Klasa: UP/I 976-04/15-02/03, Urbroj: 326-01-770-771-15-2 od 19. lipnja 2015. koji je dostavljen tužiteljima. Sukladno odredbi članka 47, stavka 5. ZPDD-a isti su na navedeni zapisnik uložili prigovore koji su kako je razvidno iz obrazloženja osporenog rješenja, cijenjeni neosnovanima.

U bitnome tuženik je cijenio kako u konkretnom predmetu nisu ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe članka 14. stavka 1. točke 6. ZPDD-a i članka 46. stavka 8. ZFPPN-i iz razloga navedenih u obrazloženju, a koji su sadržani i u odgovoru na tužbu tuženika te se u ovom dijelu presude neće ponovno iznositi.

Mjerodavno pravo za odluku u ovom sporu je Zakon o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine, broj: 109/07., 136/09., 108/12., 90/13 - Odluka US RH., 99/13. - Odluka US RH i 148/13., dalje: ZPDD) i Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13., dalje: ZFPPN).

Članak 9. stavak 1. ZPDD-a propisuje daje fizička ili pravna osoba obvezna objaviti ponudu za preuzimanje kad neposredno ili posredno, samostalno ili djelujući zajednički, stekne dionice s pravom glasa ciljnog društva, tako da, zajedno s dionicama koje je već stekla, prijeđe prag od 25% dionica s pravom glasa ciljnog društva (kontrolni prag). Stavkom 4. istog članka propisano je da će se posrednim stjecanjem dionica s pravom glasa, u smislu ovog članka, smatrat stjecanje kontrole u smislu članka 5. stavka 4. ovog Zakona.

Člankom 5. stavkom 4. ZPDD-a propisano je da se smatra da fizička i/ili pravna osoba kontrolira pravnu osobu ako ima 1. neposredno ili posredno više od 25% udjela u temeljnom kapitalu pravne osobe ili 2. neposredno ili posredno više od 25% glasačkih prava u glavnoj skupštini pravne osobe ili 3. pravo upravljanja poslovnim i financijskim politikama pravne osobe na temelju ovlasti iz statuta ili sporazuma ili na neposredno ili posredno prevladavajući utjecaj na uređenje poslova i donošenje odluke.

Člankom 14. ZPDD-a propisane su iznimke od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, pa je ako stavkom 1. propisano da stjecatelj nije obvezan objaviti ponudu za preuzimanje ako; stekne dionice ciljnog društva koje je nagodbeni dužnik u postupku predstečajne nagodbe, pod uvjetom da sudjeluje u mjerama financijskog restrukturiranja nagodbenog dužnika na način predviđen zakonom koji uređuje postupak predstečajne nagodbe i da je planom financijskog i operativnog restrukturiranja utvrđen kao stjecatelj dionica nagodbenog dužnika (točka 6.), te ako je to propisano posebnim propisom (točka 15.).

Prema odredbi članka 48. stavka 6. ZFPPN-i stjecatelji koji u postupku predstečajne nagodbe steknu dionice dužnika nisu obvezni objaviti ponudu za preuzimanje društva.

Iz dokumentacije spisa proizlazi da je postupak predstečajne nagodbe na koji se pozivaju tužitelj i proveden nad društvom E. okončan sklapanjem predstečajne nagodbe, što je odobreno rješenjem Trgovačkog suda u Z. broj ... od 10. srpnja 2014. godine, a koje rješenje je postalo pravomoćno 23. rujna 2014. godine.

Tužitelji ne osporavaju da je upisom u Sudski registar promjene člana društva E., došlo do posrednog stjecanja 95,46% dionica Ciljnog društva s pravom glasa od strane društva Y. d.o.o. (Stjecatelja), niti daje osnivač i jedini član društva stjecatelja M. H.

Sporno je u konkretnom predmetu ima li mjesta primjeni iznimaka od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje propisane člankom 14. Zakona o preuzimanju dioničkih društava.

Analizirajući podatke iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja sud zaključuje kako u postupku nije u potpunosti utvrđeno činjenično stanje slijedom čega nije pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Prvenstveno se napominje kako se tuženik u obrazloženju osporenog rješenja detaljno očitovao u

pogledu istaknutih prigovora tužitelja iznesenih u očitovanju i tijekom postupka u prigovoru na zapisnik o provedenom postupku nadzora, a koji se odnose na primjenu iznimaka propisanih odredbama članka 14. stavka 1. točke 6. i točke 15. ZPDD-a, te posredno na iznimku propisanu člankom 48. stavkom 6. ZFPPN-a.

U tom dijelu sud cijeni kako je pravilan i valjano obrazložen zaključak tuženika o tome da nema mjesta primjeni ovih iznimaka, pa su tužbeni navodi u tom dijelu neosnovani.

Međutim, tužitelji upiru u tužbi i na bitne povrede procesnog zakona, Zakona o općem upravnom postupku.

Tuženik u osporenom rješenju navodi u dijelu u kojemu citira sadržaj zaprimljenih očitovanja stjecatelja da se isti poziva na odredbu članka 14. stavka 1. točku 7. ZPDD-a, a također navodi kako je prilikom donošenja rješenja uzeo u obzir i navode istaknute u prigovorima, međutim u dijelu koji je bitan za rješenje ove upravne stvari da navedeni prigovori ne mijenjaju utvrđeno činjenično stanje.

Odredbom članka 14. stavka 1. točkom 7. ZPDD-a propisano je da stjecatelj nije obavezan objaviti ponudu za preuzimanje ako: prijenosom dionica ciljnog društva nije došlo do promjene osobe koja ostvaruje kontrolu nad ciljnim društvom u smislu članka 5. stavka 4, ovoga Zakona ili ako stekne dionice prijenosom radi restrukturiranja unutar koncerna.

Prema ocjeni suda osporeno rješenje u dijelu obrazloženja sadrži nedostatke zbog kojih se isto ne može ocijeniti zakonitim.

Ovo zato, jer se tuženik u obrazloženju svog rješenja nije očitovao na istaknute prigovore u svezi primjene iznimke od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, a propisane citiranim člankom 14. stavkom 1. točkom 7. ZPDD-a.

Stoga je prema ocjeni suda propustom tuženika da se očituje na istaknuti prigovor, a radi se o zakonom propisanom razlogu / iznimci od obveze objavljivanja ponude na koje su se tužitelji pozivali, povrijeđen zakon na štetu tužitelja zbog čega se osporeno rješenje ne može ocijeniti zakonitim.

Zbog navedenog na temelju članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima poništeno je rješenje tuženika i predmet vraćen tuženiku radi donošenja nove odluke.

U postupku povodom ove presude, u skladu s člankom 81. stavkom 2. Zakona o upravnim sporovima, tuženik će donijeti novo rješenje, pri čemu je dužan pridržavati se pravnih shvaćanja suda i primjedaba iznesenih tijekom postupaka.

U Zagrebu, 6. travnja 2016.

Sutkinja:
M. H., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU;

Protiv ove presude žalba nije dopuštena (čl. 66.a 2. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. I. J., odvjetnica iz Odvjetničkog društva H. d.o.o., Z., uz rješenje UsI-... od 6. travnja 2016.
2. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga Republike Hrvatske, 10 000 Zagreb, Miramarska 24b, uz rješenje UsI-... od 6. travnja 2016. i spis
3. U spis

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

M. R.